

[Gottschalck-Hansen.]

skriftlige materiale, der står til rådighed, er den indlysende, så indlysende, at jeg ikke synes, motiveringen kan drages i tvivl. Man kan ikke se bort fra muligheden af et virkeligt samarbejde med den nye landbohøjskole, og jeg tænker også på den kendsgerning, at vi har vedtaget loven om oprettelse af et medicinsk fakultet i Odense. Jeg vil da tro, at langt de fleste medlemmer af tinget deri har set den tanke, at det måtte føre til et universitet. Hertil kommer, at den geografiske beliggenhed efter min mening gør det ganske rimeligt, at Odense bliver Danmarks tredje universitetsby.

Når dette er sagt, må jeg dog samtidig på mit partis vegne opfordre den højtærede minister til at gå i gang med et lovforslag om et fjerde universitet beliggende i Sønderjylland. Ligesom man i Odense begyndte med et medicinsk fakultet og nu søger det udbygget med filosofiske og naturvidenskabelige fakulteter, kunne man passende starte i Sønderjylland med oprettelsen af et humanistisk fakultet. Det er for os meget magtpåliggende, at der i grænselandet placeres et universitet, et åndens værksted, der kan fremme, værne og højne dansk kultur. Jeg behøver næppe over for dette forum at understrege, hvilken vital betydning det vil få for danskheden — ikke mindst i en tid, hvor det materielle, åndsbetonede og politiske samkvem over landegrænserne øges dag for dag — om der placeres et universitet i Sønderjylland.

Når derfor det konservative folkeparti tilslutter sig Odenseprojektet og går ind for det i fuld enighed om, at denne sag skal løses, er det i forvisning og forventning om, at den højtærede minister allerede nu og her vil give tilsagn om, at han, helst samtidig, subsidiært inden for en meget begrænset tid, vil gå i gang med det sønderjyske universitetsproblem.

Den videre fordeling skal jeg vel vogte mig for at tage standpunkt til, men jeg minder om, at mere end halvdelen af landets befolkning inden for et tidsrum af 20 år bør øst for Store-Bælt, og jeg formoder, at denne kendsgerning ikke vil være uden betydning i den fremtidige planlægning, men i øvrigt mener jeg — og det er også den almindelige opfattelse i mit parti —

at de fire i forslaget nævnte nye universiteter alle bør bygges, og at det bør ske i indeværende århundrede.

Som jeg allerede har sagt, er det foreliggende lovforslag så velmotiveret og rimeligt, at jeg kan anbefale dets fremme og tilsige en velvillig behandling i det kommende udvalg.

Jeg skal med disse ord på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Helge Larsen: I en af de prognoser over væksten i antallet af studerende, som er foretaget for nogle år siden, regnede man med, at i 1970 ville antallet af studerende være omkring 20.000. I år, i universitetsåret 1963-64, er vi nær ved 18.000, og det er vel ikke urimeligt at antage, at man ved midten af dette årti vil have nået det, som man regnede med man skulle nå i 1970.

Denne stærke tilgang af studerende ved vore universiteter er særdeles glædelig ud fra to synspunkter. Den betyder for det første — og det skal man måske egentlig tillægge den væsentligste betydning — at mange flere unge har fået adgang til at få den videregående uddannelse, som ligger i et universitetsstudium. Mit parti lægger overordentlig stor vægt på, at vi stadig væk vil være i stand til at sikre de enkelte individer denne adgang til at få en videregående uddannelse fuldt ud, og jeg vil også gerne benytte denne lejlighed til at sige, at mit parti er absolut tilhænger af, at den frie adgang til at vælge sit studium opretholdes.

Den anden grund til at glæde sig over den stærke tilgang til universitetsstudierne og hele den højere uddannelse er, at det moderne samfund har et voksende behov for højt kvalificeret, uddannet arbejdskraft, og dette behov vil utvivlsomt vokse i de kommende årtier. Ingen kan naturligvis forudsige, hvorledes forholdene vil være om 10 år eller om 20 år, og de erfaringer, vi har med prognoser, viser jo, hvor vanskeligt det er at forudsige dette. Men så meget tør vist ligge fast, at behovet for højt kvalificeret arbejdskraft i det moderne samfund vil være stadig voksende. Ud fra disse synspunkter kan mit parti anbefale, at man ikke alene, som det nu foreslås, beslutter at udbygge lægefakultetet i Odense